

medregnes til kapitalindkomsten, er det naturligt, at beløb, hvormed de løbende ydelser afviger fra den kapitaliserede værdi på aftaletidspunktet, også medregnes til kapitalindkomsten.

Den foreslåede bestemmelse henviser ikke til ligningslovens § 12 B, stk. 8. Det indebærer, at det kun er beløb, der skal medregnes til den skattepligtige indkomst hos de oprindelige parter, der er kapitalindkomst. Hvis modtageren afstår retten til tredjemand, skal denne og senere erhververe medregne de løbende ydelser til den personlige indkomst. Med andre ord omfatter bestemmelsen kun de personer, der skal føre saldo, dvs. den oprindelige modtager og yderen.

#### Til § 4

##### Til nr. 1 og 2

Der er tale om præciseringer med det formål, at gøre regelsættet lettere at overskue.

##### Til nr. 3

Forslaget indeholder for det første en omformulering af bestemmelsen, således at det utvetydigt fremgår, at der skal beregnes boafgift og tillægsboafgift af hele kapitalen eller formuegodets værdi uden hensyntagen til brugs- eller indtægtsnydelsen.

Hvor kapitalen eller formuegodet tilfalder den afdødes efterlevende ægtefælle eller en offentlig institution m.m., indtræder der afgiftspligt, uanset reglerne i boafgiftslovens § 3, stk. 1, litra a, henholdsvis § 3, stk. 2, om afgiftsfritagelse for den pågældende modtagerkreds. Det foreslås tydeliggjort i selve lovteksten, at der skal betales en boafgift på 15 pct. i de situationer, hvor kapitalen eller formuegodet tilfalder afdødes efterlevende ægtefælle, Boafgiftslovens regler for beregning af boafgiften på de 15 pct., herunder reglen i boafgiftslovens § 6 om et bundfradrag på 196.600 kr. (1999-niveau), og reglerne for beregning af tillægsboafgift finder tilsvarende anvendelse i forhold til kapitaler eller formuegoder, der tilfalder afdødes efterlevende ægtefælle eller en offentlig institution m.m., som nævnt i boafgiftslovens § 3, stk. 2.

Endvidere foreslås reglen om, at bo- og tillægsboafgift kan betales af kapitalen, udvidet til også at omfatte formuegoder, hvortil der ved dødsfaldet knyttes en brugs- eller indtægtsnydelse. Dette svarer til, hvad der i dag gælder i forhold til gavesituationen. Der er alene tale om en regel om, at afgiften kan betales ud af kapitalen eller formuegodet, uden at dette får afgiftsmæssige konsekvenser i forhold til boafgiftsloven. Denne ret til at kræve afgiften betalt af kapitalen eller formuegodet kan dog begrænses i henhold til arvelæders testamente, hvilket svarer til nugældende praksis.

Endelig foreslås det, at det kun er i de situationer, hvor brugs- eller indtægtsnydelsen stiftes ved selve dødsfaldet, at afgiftsberegningen skal ske på grundlag af hele kapitalens eller formuegodets værdi uden hensyntagen til brugs- eller indtægtsnydelsen. Hvor brugs- eller indtægtsnydelsen først stiftes ved dødsfaldet, er situationen den, at hele kapitalen eller formuegodet indgår i afdødes bo, og etableringen af brugs- eller indtægtsnydelsen sker som et led i fordelingen af boets aktiver mellem arvingerne m.v. Da boafgiften og tillægsboafgiften beregnes af arvebeholdningen, og det er hele kapitalen eller formuegodet, der indgår i arvebeholdningen, bør afgiftsberegningen ske uden hensyntagen til brugs- eller indtægtsnydelsen.

Hvor brugs- eller indtægtsnydelsen er stiftet før dødsfaldet, er der derimod tale om en byrde på kapitalen eller formuegodet, som har betydning for værdien af den kapital eller det formuegode, der skal beregnes afgift af. På den baggrund foreslås det, at det for kapitaler eller formuegoder, hvorpå der hviler en brugs- eller indtægtsnydelse, der er stiftet før dødsfaldet, er hovedreglen i boafgiftslovens § 12 om ansættelse til handelsværdi og boafgiftslovens § 13 om fradrag for gældsforpligtelser og andre byrder, der skal finde anvendelse. Det vil sige, at de berørte aktiver i disse situationer ansættes til handelsværdien, jf. boafgiftslovens § 12, og ved opgørelsen af den afgiftspligtige beholdning fratrækkes værdien af brugs- eller indtægtsnydelsen, som hviler på kapitalen eller formuegodet, jf. boafgiftslovens § 13.

##### Til nr. 4

Der er tale om en præcisering med det formål at gøre regelsættet lettere at overskue.

##### Til nr. 5

§ 24, stk. 1, i forslaget er en videreførelse af den nuværende § 24, stk. 3 og 4.

I § 24, stk. 2, foreslås det, at der betales normal gaveafgift af kapitalens eller formuegodets værdi. Der skal ikke tages hensyn til, at der hviler en brugs- eller indtægtsnydelse på gaven. Det betyder, at værdien, der lægges til grund for afgiftsberigtigelsen af en gave, hvorpå der hviler en brugs- eller indtægtsnydelse, er hele værdien af aktivet, således at der ikke gives fradrag for brugs- eller indtægtsnydelsen. På denne måde sikres det, at der svares afgift af hele gaven, uanset om gave giver har bestemt, at der skal være tilknyttet en brugs- eller indtægtsnydelse eller ej.

En far kan således give sin søn en post obligationer samtidig med, at datteren får den fremtidige indtægtsnydelse hertil. Sønnen skal betale 15 pct. i afgift af obligationernes fulde værdi uden fradrag for indtægtsny-